

Konservatism som maktteknik

Här försöker jag förstå konservatism som maktpraktik snarare än åsikt eller uppfattning.

Konservatism

Den kanske främsta konservativa makttekniken är att vänta på alla andra:

- Vi kan inte börja förändra, alla måste ändra sig samtidigt.
- Sverige kan inte börja, alla länder behöver ta sitt ansvar.
- Göteborg kan inte ta beslut om sådana frågor, det måste lösas nationellt.
- Det är inget vår avdelning kan göra något åt, det måste ske i hela organisationen.
- Nej, vår lilla förening kan inte börja lösa världsproblem, vi kan bara skapa opinion för att *Samhället* ska ändra sig.
- Vadå börja revolutionen? Revolutionen kommer inte förrän produktionsförhållandena är tillräckligt utvecklade.

Imitationskedjor och smittor

Motsatsen mot vår tids konservatism är exemplets makt. Sätta igång smittor. Starta kedjor av upprepningar och imitationer. Träna jämlikhet. Experimentera med olika revolutioner. Våga ta unilaterala beslut. Våga göra politiska avtal med bara en part, även om den inte anses betydelsefull. Performativt samhällsbygge. Icke våldsligt förverkligande av målen. Proaktivt motstånd. Gandhis konstruktiva program. Rättvis handel. Våga misslyckas. Finslipa och ge sig iväg i nya riktningar. Tja, och tusentals andra exempel där människor vågar leva det samhälle de vill ha.

Per Herngren

10 november 2006, version 0.1.1